

14.6.1937

- ביקשתי מחיים להיפגש עם אנשינו. ובשעה 11

שודרה שיחה. הסתתפו : חיים, ברל, דוב, אליהו ואנוכי.

אליהו רשם הדברים.

- אחה"צ נפגשתי (יחד עם דוב) עם חום ויליאמס.

אצחנו לו לברר אצל א.ג. אם הדו"ח ידוע לו, ואם חוויכוח

יקדם להחלטת הממשלה. ביקשנוהו גם לראות את ויטרטון.

ו. אמר לו שהתנהגות הערבים הייתה לו לזרע וטועים כל אלה ה

חושבים אותו ליריד הערבים.

15.6.1937

כמעט כל היום היינו עסוקים בניסוח ועריכת המכתב

לא.ג. ברוד. הכין נוסח אחד, בפי ולואיס - שני, ואני -

שלישי. לאחר כמה וכמה חגהות ותשטטות וחיקונים נתקבל

נוסח שנחתם לפנות ערב.

- מברק כמשה : הזקן טס מחרתיים ללונדון. עכשיו

מתבאר למה דחו חתימת הדו"ח. הזמינו את וו-ט להשמיע דעתו

על המסקנות בטרם חתמו. חוששני שהוא יתפוך הקרעה על פיה.

- במקרה נודע לבפי שלמחר בערב נקראה על-ידי

בילי ישיבה של חברי קבינט אחרים : אנטוני, סווינסון,

דה-לא-וור ועוד שנים לא ידועים בשמות (ביניהם לא נמצא

וו-ט) לדון על הדו"ח...

- חיים נפגש הבוקר עם קרידו והסביר לו ענין הנגב.

- לאחר השיחה אהנו נשגש ת. וליאמס אמס עם

א.ג. הוא אישר שזוה עמדתו בשאלת הוויכוח וגם שהוא
רואה החשיבות של השארת הנגב בידי אנגליה.

לאחר משלוח דואר האוויר נתקבל המברק השני

ממשה על שיחתו עם חזקן לפני טיסתו ללונדון. תמות בעיני
הנימוק החוזר בשיחות משה על "ורמ'נהו". אם אנגליה
מוכנה לסכסוך עם הערבים בגלל חלוקה - מדוע אינה מוכנה
להמשיך בעליה גדולה. משל למה הדבר דומה? - לאיש הרחץ
במרחץ חורכי, כשישאלו אותו: אם אתה מוכן להזיע כשביל
בריאותך שעה שלמה - מדוע לא תשקע במרחץ כל ימיר?
וכנין הבטחון הזה שחלוקה מקוממת הערבים למלחמת שנה חמישה?
בוויכוח בינינו אם משתמשים בנימוק זה אין בו נזק. נימוק
זה מצדנו כלפי הממשלה - במירוש חוזר תחת עמדתנו, לאו
דווקא בענין החלוקה, אלא בכל ענין. כלום אין אנו טוענים
שאל הממשלה רוצה להשליט סדר - יש בכוחה לכנוע מהומות?
ולכם מה הובאה זו (המופרכת בעיני בהחלט) - שיש ברצון
הערבים ובכוחם לעמוד בקשרי מלחמה - ולמסך שנה חמישה.
כלום זה צריך להיות נימוקנו אנו נגד חלוקה?

אם אנו מתנגדים לחלוקה - אנו חייבים להשתמש כלפי
הממשלה רק בנימוק יהודי. יש לנו הזכות על כל הארץ וכו' -
ולא בנימוק ערבי. כל נימוק ערבי סותר ציונות כולה -
ולא גילוי זה או תוכנית זו של הגשמה ציונית. ומדוע זה

יתנגדו מערבים לחלוקה יותר מאשר לעליה גדולה ?
אם לערבים יש שכל ואסביציה לאומית - ואין יסוד לשלול
שניהם - הם חייבים להתנגד לעליה גדולה הרבה יותר מאשר
לחלוקה, כי החלוקה מוסרת רק חלק של הארץ ברשות היהודים,
והעליה - מוסרת כל הארץ בידיהם.

יש נימוקים כבדי-משקל נגד חלוקה - אך בשום-אופן
אסור להשתמש נגד חלוקה בארגומנטציה אנטי-ציונית במהותה.
יש לבחון כל נימוק נגד חלוקה - אם אינו נימוק כללי נגד
הבשמת הציונות. בחינה זו מחייבת באופן מיוחד בשיחה עם
באי-כוח הממשלה.

16.6.1937

חבוקר נפגשנו (דוב ואנוכי) עם ראש-הממשלה בניו-
זלנד, סווג'. פגישת זו נקבעה לפני שבועות אחדים, אך
נדחתה ברקע האחרון לרגל ישיבה דחופה של הועידה האימפריא-
לית. הועידה נסתיימה אהמול - וסווג' חוזר לארצו בעוד
שמונה ימים. במראהו, בהליכותיו, באופן דיבורו וחלך
מחשבותיו סווג' הוא ההיפך המאושר והמוחלט של שמו : איש-
תרבות ועדין.

בתחילת השיחה נוכח גם תום ווליאמס, אך נאלץ
לעזוב לרגל ישיבה אחרת.